

страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання – 11,1204 %;

– пенсійне страхування – 82,52 % [2].

Прийнятим Законом № 1774 передбачено, що з 1 січня 2017 року встановлюється новий розмір щомісячної страхової виплати потерпілим від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань, у яких цей розмір менший за розмір мінімальної заробітної плати у перерахунку на 100 % втрати працездатності, на рівні розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 грудня 2016 року, з урахуванням ступеня втрати працездатності.

Нині робочі органи Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві здійснюють відповідні розрахунки, щоб потерпілі на виробництві, які досі отримували мізерні суми такої виплати, отримали їх у підвищеному розмірі [3].

Отже, загальнообов'язкове державне соціальне страхування є однією з головних систем прав, обов'язків і гарантій, що передбачає надання соціального захисту населення. Необхідність соціального страхування обумовлена наявністю осіб, які у зв'язку з певними обставинами не беруть участі в суспільно-корисній праці, тобто не можуть за рахунок заробітної плати виживати або підтримувати мінімальний життєвий рівень, чи є дієздатними, але не мають можливості реалізувати свою дієздатність.

Список використаних джерел:

1. Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування : Закон України № 1774-VIII від 06.12.2016 (зі змінами та доповненнями). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1105-14>
2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України : Постанова КМУ від 28.12.2016 р. № 1015. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1015-2016-п>
3. Загальнообов'язкове державне соціальне страхування у 2017 році. – [Електронний ресурс] / Управління соціального страхування і пенсійного забезпечення апарату ФПУ. – Режим доступу: <http://www.fpsu.org.ua/napryamki-diyalnosti/sotsialne-strakhuvannya-i-pensijne-zabezpechennya/11576-zagalnoobov-yazkove-derzhavne-sotsialne-strakhuvannya-u-2017-rotsi>

Ніна Рижук

Науковий керівник: к. п. н., доц. Ревнюк Н. І.

УДОСКОНАЛЕННЯ РОБОТИ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА З ОПКУНСЬКОЮ СІМ'ЄЮ

Важливою умовою формування особистості у сучасному суспільстві є сімейне виховання. Через несприятливі економічні, політичні процеси в багатьох країнах сім'ї неспроможні здійснювати свої виховні функції, і

саме відсутність сім'ї як прикладу для дитини призводить до порушення соціалізації її в суспільстві.

Саме тому, суспільство у ситуації зростання кількості дітей-сиріт та дітей, що позбавлені батьківського піклування звертається до нового тлумачення понять: «опіка», «піклування», «опікунська» та «прийомна сім'я».

Згідно з енциклопедичним словником Ф. Брокгауза та І. Єфрона поняття опіка розглядається як «...організація юридичного захисту та піклування про особистість та майно позбавлених дієздатності членів громадянського суспільства» [1, с. 4].

При створенні опікунської сім'ї перевагу стати батьками для дітей мають громадяни, які знаходяться у сімейних чи родинних відносинах з цими дітьми кровні родичі: бабуся, дідусь, тітка, дядько та ін.

Як відзначено в працях вітчизняних і зарубіжних науковців в опікунській сім'ї більшість дітей є кривими, а більшість опікунів відносяться до вікової категорії 40–59 років [2, с. 23].

Права та обов'язки опікуна, піклувальника щодо дитини зазначені у статті 249 Сімейного кодексу України, а саме:

Опікун, піклувальник зобов'язаний виховувати дитину, піклуватися про її здоров'я, фізичний, психічний, духовний розвиток, забезпечити одержання дитиною повної загальної середньої освіти. Опікун, піклувальник має право самостійно визначати способи виховання дитини з урахуванням думки дитини та рекомендацій органу опіки та піклування.

Опікун, піклувальник має право вимагати повернення дитини від будь-якої особи, яка тримає її у себе не на підставі закону або рішення суду.

Опікун, піклувальник не має права перешкоджати спілкуванню дитини з її батьками та іншими родичами, за винятком випадків, коли таке спілкування суперечить інтересам дитини.

Цивільні права та обов'язки опікуна, піклувальника встановлюються Цивільним кодексом України.

Обов'язки з опіки та піклування щодо дитини виконуються опікуном та піклувальником безоплатно [3].

Для роботи з опікунськими сім'ями залучаються соціальні працівники, саме вони проводять діагностування проблем та потреб дитини безпосередньо в опікунській сім'ї, допомагають опікунам знайти правильний підхід для гармонійного виховання дитини. У діяльності установ соціальної підтримки і соціальної роботи в Україні використовується досвід соціального захисту соціальних сиріт у Великій Британії. З цією метою і здійснюється соціальний супровід опікунських сімей.

Також соціальні працівники розвивають юридичну та інформаційну діяльність в отриманні державної допомоги сім'ями. Відповідно до Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» опікуни та піклувальники прирівнюються до біологічних батьків і мають право на допомогу по догляду за дитиною до досягнення трирічного віку,

малозабезпеченим родинам з дітьми до 16 років (учнями – до 18 років). На дітей, що знаходяться під опікою(піклуванням), державна допомога призначається у випадку, якщо щомісячний розмір аліментів, пенсій та інших видів допомоги, що призначається на цих дітей, не перевищує прожиткового мінімуму на дитину відповідного віку. За даними Державного комітету статистики України, державну допомогу станом на 01.01.2006 р. було призначено на 33444 дитини, які перебували під опікою (піклуванням) [4, с. 22].

У своїй діяльності соціальні служби співпрацюють з: службою у справах неповнолітніх, управлінням охорони здоров'я, управлінням освіти і науки, управлінням праці та соціального захисту населення, органами внутрішніх справ та ін. Кожна з цих організацій має свої завдання та повноваження у роботі з опікунською сім'єю.

У сучасній науковій літературі вводиться поняття «*фостеринг*» та «*фостерна сім'я*». Фостеринг – метод соціальної роботи, який сформувався на основі деінституалізації державних закладів утримання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування і створення прийомних сімей. Дане поняття є родом з Великобританії. Фостерні сім'ї є різновидом прийомної сім'ї, і саме за фостерною опікою дитина може повернутися до кривної сім'ї, а також її можуть всиновити. Ознакою фостерної сім'ї є тимчасове сімейне виховання дитини, що залишилась без батьківського піклування, а в опікунській сім'ї дитину в більшості випадків беруть її родичі, і саме вони одержують заробітну платню за виховання прийомних дітей [5, с. 110]

Також поряд з фостерингом існує і «*mainstay*» що передбачає догляд за дітьми віком до 17 років на короткий період, найчастіше це всього кілька місяців, у зв'язку з тимчасовими труднощами в сім'ї дитини. Якщо ці труднощі зникають, дитина повертається в сім'ю.

Спираючись на досвід зарубіжних науковців у сфері соціальної роботи, а саме Великобританії, пропонується здійснення соціального супроводу опікунської сім'ї у двох напрямках: супровід опікунів, піклувальників та окремо супровід дитини. Супровід має здійснюватись двома різними соціальними працівниками. На нашу думку, це дасть змогу соціальним працівникам сконкретизуватись на окремих проблемах опікунів та дітей.

Після проведення опитування студентів напрямку підготовки соціальна робота, більшість внесла такі ж пропозиції щодо удосконалення здійснення соціального супроводу опікунських сімей.

Отже, саме родинні зв'язки є важливою ознакою опікунської сім'ї, що і має враховувати у своїй роботі соціальний працівник. Удосконалення супроводу опікунських сімей допоможе пришвидшити процес встановлення опіки, спростити завдання соціального працівника саме налагодити стосунки між опікунами та дитиною, визначити їх проблеми та потреби, допомогти сім'ї функціонувати в сучасних суперечливих умовах політичних та економічних змін.

Список використаних джерел:

1. Якушев А. В. Социальная защита. Социальная работа: Конспект лекций. М. : Изд-во «А-Приор», 2010. 144 с.
2. Законодавча база України: Постанова КМУ «Про затвердження Порядку провадження діяльності з усиновлення та здійснення нагляду за дотриманням прав усиновлених дітей» від 8 жовтня 2008 р. N 905 [Електронний ресурс]. <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/905-2008-п>
3. Сімейний кодекс України. Чинне законодавство зі змінами та доповненнями станом на 25 лютого 2008 р.: (відповідає офіц. текстові). – К. : Вид. ПАЛИВОДА А. В., 2008. 88 с.
4. Комарова Н., Пеша І. Посібник для соціальних працівників щодо підготовки та соціального супроводу прийомних дітей та дитячих будинків сімейного типу: У 2-х кн. К.: Держслужба, 2006. Кн. 1. 118 с.
5. Куб'як Н. І. Роль соціального педагога у встановленні опіки дітей з дистантних сімей. Науковий вісник Чернівецького університету: Збірник наукових праць. Випуск 271: Педагогіка та психологія. Чернівці: рута, 2005. С. 78–85.

Ілля Робейко

Науковий керівник: викл. Гарматюк О. В.

**ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ КРЕАТИВНОГО
МАРКЕТИНГУ**

Зростання конкурентної боротьби на товарних та сировинних ринках, збільшення вимог щодо якості представлених на них товарів та послуг, необхідність диференціації пропозиції товарів на ринку, залучення нових споживачів до відповідного товару, ставлять завдання по розробці нових способів інструментів розширення ринків підвищення конкурентоспроможності на них та залучення нових сучасних видів маркетингу. Зараз в світі застосовується багато видів новітніх видів маркетингу: глобальний, інтерактивний (віртуальний), індивідуальний, соціально-етичний, емоційний, емпіричний, латеральний, креативний тощо.

Маркетинг тісно пов'язаний з креативністю, творчістю. Креативність на сучасному етапі нашого життя є відносно новою сферою сучасної маркетингової діяльності. Саме креативний маркетинг є основою сучасного бізнесу, за допомогою якого ми залучаємо нових споживачів своєї продукції.

Як відомо, креативний маркетинг-це вид маркетингу який застосовують в умовах прихованого попиту і завданням якого є перетворення потенційного попиту на реальний. Інструментами такого виду маркетингу є: розробка нових товарів, які задовольняють певні наявні потреби: пошук нового вибору сфер споживання товару; позиція товару з орієнтацією на певний сегмент споживачів [3].